

Nanna Hinkes studentertale

Taler

Nanna Hinke
Studentertaler

Dato

28. juni 2024

Sted

Middelfart Gymnasium & HF

Kære allesammen. Kære ledelse, kære lærere, kære familier og KÆRE MEDSTUDENTER

Hold fast hvor har jeg glædet mig til at stå heroppe og holde den her tale - til at komme herop og se jer smukke studenter iført blå og røde huer!

Jeg har fået frit slav af ledelsen til at skrive en tale, om lige det, jeg havde lyst til. Derfor har jeg skrevet en tale til os studenter - til den her årgang, og jeg håber, at jeg med den her tale får sagt alt jeg har på hjerte.

Jeg vil starte, hvor det hele sluttede - da jeg fik min hue på. Jeg har lige siden jeg startede på Middelfart Gymnasium forbundet det øjeblik med ultimativ glæde. Derfor blev jeg også overrasket, da jeg i dagene op til min hueeksamen også blev fyldt med en følelse af vemodighed. Det var meget mærkeligt at være i, fordi mine følelser var så modstridende. Det gik op for mig, at jeg efter min hueeksamen ikke kun ville afslutte skole og forventninger, men også vinke farvel til et helt enormt fællesskab. Et fællesskab jeg nu vil forsøge at sætte ord på.

Egentlig synes jeg, at det er meget sigende, hvor ubekymret jeg var ved at skulle holde den her tale. Jeg sagde ja så hurtigt, at nogle af dem jeg snakkede med det om spurgte mig, om jeg nu virkelig var sikker på, at jeg havde lyst. Jeg ved, at mit mod til at stille mig her og snakke foran jer hænger sammen med, at jeg føler mig så tryk ved jer.

For hvor har det bare været en dejlig årgang at gå på - jeg synes næsten ikke, at det har været italesat nok. Der har bare været en helt vild rar stemning både i klasselokaler, på gangene, i kantinen, til gymfester. Vi har alle sammen bidraget til at skabe denne stemning, og den har gjort, at de tre år jeg har gået på Middelfart Gymnasium har været fantastiske. Det håber og tror jeg også, at i synes.

I min optik har vi gennem årene her på gymnasiet formået at skabe en form for fælles identitet omkring det at være elev på Middelfart Gymnasium. Det har medført et fællesskab, selvom vi har gået i 9 forskellige klasser og selvom vi ikke engang har snakket med hinanden alle sammen.

Det fællesskab har vi kunne oprette

fordi den her årgang er fyldt med skønne mennesker
fordi den her årgang er inkluderende
fordi den her årgang er smilende
og fordi den her årgang er initiativrig og fællesskabssøgende

Det jeg synes kendetegner et fællesskab er at være en del af noget, hvor man giver noget af sig selv til andre. Det har vi alle gjort i større eller mindre grad, og nogle af dem, der i min optik har ydet den største indsats, er dem, der har været engageret i forskellige udvalg.

Elevrådet

FUN

Hueudvalget

Gallaudvalget

OD-udvalget

Miljøudvalget

Sidste-skoledagsudvalget

Musikudvalget

Aktivitetsudvalget Morgensamlingsudvalget

Og det er bare dem, jeg kan huske. Bag alle de her udvalg, står utrolig mange mennesker, der alle har lagt virkelig mange timer i et arbejde, der har været med til at danne grundlaget for det fællesskab vi alle sammen har nydt. Jeg har stor respekt for jer allesammen, og jeg synes ganske enkelt ikke, at I har fået nok spotlight. Uden jer havde vi ikke samlet ind på OD-dagen og elevindflydelsen på skolen havde været minimal. Desuden havde der ikke været nogen øl eller kunstnere til gymfesterne, hvis der overhovedet havde været gymfester. Sidste skoledag havde ikke været lige så sjov som den var, og gallafesten havde været mere uorganiseret og kaotisk end den var i forvejen.

Selvom min tale er målrettet jer medstudenter, vil jeg også nævne det store engagement, jeg har oplevet fra lærerne. Jeg ved, at jeg taler på vegne af utrolig mange af os elever, når jeg nu siger et kæmpe tak for alt det arbejde I har gjort for os. Som elev har man virkelig kunne mærke, når I har følt et ansvar for at lære os, alt det I selv ved. Det har vi virkelig sat pris på. Dog rækker jeres engagement også ud over det faglige. For mit vedkommende har det resulteret i en masse gode oplevelser, herunder en virkelig skøn studietur med min klasse og en uforglemmelig rejse til USA. I lærere må ikke undervurdere, hvor meget jeres indsats har betydet for os elever.

Dette initiativ fra både elever og lærere har som sagt dannet grobund for et utrolig vigtigt fællesskab her på gymnasiet. Jeg ved godt, at nogle trives bedst ved at være social hele tiden, mens andre trives bedst ved at have mulighed for at slappe af alene. Men for lige at sætte lidt perspektiv på det, vil jeg gøre Susan glad og inddrage lidt samfundsfaglig viden. For min yndlingsteori i samfundsfag er Honneths teori om anerkendelse. Teorien giver mening for mig, fordi essensen i den er, at vi alle har behov for anerkendelse fra et fællesskab. Uanset om man er social i større eller mindre grad, har vi alle behov for en følelse af, at vi hører til et sted. For mig blev det ret tydeligt her i læseferien, hvor jeg bare ikke har set så mange mennesker, som jeg gør normalt. Som jeg har snakket med Laura om, har vi bare haft et virkelig steneren og asocialt liv i læseferien. Jeg kan kun håbe på at I har set flere mennesker end jeg selv har.

Jeg tager selvfølgelig kun udgangspunkt i min egen oplevelse, når jeg nu siger, at man hurtigt kan føle sig lidt alene med presset fra alle de eksamener, vi har skulle igennem. Det er som om, at fællesskabet har været en hjælp, når vi gennem gymnasietiden har skulle tackle det forventningspres vi har mødt. Som om, at vi har kunne snakke med hinanden og ligesom er blevet enige om, at så vild og voldsom var den aflevering eller den årsprøve nu alligevel ikke - uden at det selvfølgelig har været en ansvarsfralæggelse. For jeg tror også på, at det har været sundt at vi alle har lært hvordan vi hver især takler sådan et pres. Når det så er sagt, har jeg lyst til, at vi samtidig anerkender, at vi alle har skulle ligge under for utroligt mange forventninger, uanset, hvor eller hvem de er kommet fra. Derfor synes jeg virkelig, at vi alle sammen kan være uendeligt stolte af os selv over, at vi har gennemført en uddannelse og fået en hue på hovedet. Netop det, håber jeg, at vi vil huske på i de kommende uger. At vi kan tænke langt ud over hvordan vi ser ud og hvad vi siger. At vi glemmer, hvilket snit vi er havnet med - om vi så er tilfredse eller ej. For der er så meget mere end de ting. Jeg håber og tror, at vi det næste lange stykke tid er en masse fuldstændigt ubekymrede, stolte, unge, smukke mennesker, der ikke bruger vores energi på andet end bare at være glade og have det godt.

Når vi efter gilderne spredes for alle vinde, håber jeg, at vi allesammen vil blive ved med at være de dejlige mennesker vi er. Jeg er sikker på, at den nye verden, der åbner sig for os, bliver glad for os alle sammen.

Tak. <3

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nanna-hinkes-studentertale>